

הת (ירושלים) 11147-12-25 - באסל עבידיה נ' עיריית ירושלים

ה"ת (ירושלים) 11147-12-25 - באסל עבידיה נ' עיריית ירושלים/שלום ירושלים

ה"ת (ירושלים) 11147-12-25

באסל עבידיה

נגד

עיריית ירושלים

בית משפט השלום בירושלים

[11.02.2026]

כבוד השופט איתן כהן

החלטה

לפני בקשה לשחרור משאית תפוסה מסוג וולוו שמספרה 43-674-08 (להלן: "המשאית") השייכת למבקש וחשודה בסדרת שפיכות פסולת בניין בכניסה לגן לאומי מוכרז - מורדות הר הצופים. להווה ידוע כי עקרונות הדין בעניין תפיסת חפצים מחייבים החלת נורמות חוקתיות ביישומם. לפיכך יש לקבוע כי קיים מקור סמכות לעצם התפיסה, ובהמשך לכך גם תכלית להמשך החזקתו של התפוס בידי הרשות. סעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: "פסד"פ") קובע כלהלן: "רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה". המשאית נתפסה על פי סעיף 32 לפסד"פ ולענייננו רלוונטית החלופה שעניינה רכוש ששימש לביצועה של עבירה. נוסף על כך נתפסה המשאית גם על פי הסמכות הקבועה בסעיף 6(2) לחוק הגנת הסביבה (סמכויות פיקוח ואכיפה), התשע"א-2011 המחיל על עצמו את הוראות הפרק הרביעי לפסד"פ בשינויים המחויבים כשהתופס הוא פקח בעל הסמכה.

אשר לתכלית המשך החזקה בתפוס, בפסיקת בית המשפט העליון נמנו שלוש תכליות. תכלית ראייתית - הצגת התפוס כראייה במשפט, תכלית מניעתית - מניעת מסוכנות עתידית שנשקפת מהתפוס ותכלית נוספת, עונשית, שעניינה חילוט בסיום ההליך (בש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נגד מדינת ישראל (25.01.2006)).

עוד נקבע בפסיקה בהקשר להמשך החזקה בתפוס, כי בבוא בית המשפט להחליט בעניין זה עליו לשקול בין יתר שיקוליו האם יש סיכוי ממשי שהתפוס יחולט בתום ההליך והאם קיימת חלופת תפיסה הולמת שפגיעתה בזכות הקניין של הבעלים פחותה ומידתית, והכול בלי שתיפגע תכלית התפיסה. דרך נוספת שבה ניתן לנקוט כדי לצמצם את הפגיעה בקניינו של בעל התפוס היא הגבלת משך התפיסה. בדרך זו יכול בית המשפט לבקר את התנהלות ההליכים הקשורים בתפוס ולבחון מעת לעת את הצורך בהמשך ההחזקה בו. אשר לשחרור רכב תפוס, בפסיקה נקבע כי התניית השחרור בהפקדה בסך של כ-30% מערכו בצירוף התניות בדבר איסור על עריכת עסקאות ברכב ושעבוד הביטוח המקיף לטובת המדינה, הם תנאים סבירים (בש"פ 3611/11 זגורי נגד מדינת ישראל (24.05.2011)).

אשר לתשתית הראייתית הנדרשת הן לתפיסת חפץ והן להמשך ההחזקה בו טרם הגשת כתב אישום, נקבע בפסיקת בית המשפט העליון שנדרש יסוד סביר להניח כי נעברה עבירה וכי מתקיימת אחת מהעילות לפי סעיף 32 לפסד"פ. במקרה דנא העילה היא כאמור חפץ ששימש לביצועה של עבירה. מכאן שהרף הראייתי הנדרש הן לצורך תפיסה והן לצורך המשך החזקה בתפוס הוא חשד סביר (בש"פ 8353/09 מגאלניק נגד מדינת ישראל (26.11.2009)). שעה שדן אפוא בית המשפט בבקשה להשבת תפוס או בבקשה להמשך החזקתו, עליו לבחון את שתי שאלות שלהלן: "ראשית, האם מקור הסמכות לתפיסת החפץ לא פקע ועבר מן העולם, דהיינו יש לוודא קיומה המתמשך של עילת תפיסה. שנית, יש לבחון אפשרויות שחרור של החפץ בתנאים שונים, ובמסגרת זו לבצע איזון בין הצורך בהמשך התפיסה להגשמת תכליתה לבין עניינו של הפרט הנפגע בזכות קניינו... " (שם, בפסקה 10 להחלטה). לאחר שהצבתי מבחנים אלה נגד עיניי, אלה הן מסקנותיי:

עיינתי בחומר החקירה שהגיש נציג המשיבה וצפיתי בסרטונים המתעדים את העבירות ומצאתי שישנה תשתית ראייתית העולה כדי חשד סביר שדי בה לשלב זה, שלב שלפני הגשת כתב האישום.

בסרטון מיום 21.10.2025 מתועדות 8 שפיכות פסולת בניין.

בסרטון מיום 26.10.2025 מתועדות 2 שפיכות פסולת בניין.

בסרטון מיום 27.10.2025 מתועדות 4 שפיכות פסולת בניין.

כל שפיכות פסולת הבניין אירועו באותו מקום - הר הצופים סמוך לאודיטוריום הפתוח בכניסה לגן הלאומי - מורדות הר הצופים, מקום רגיש ובעל חשיבות.

באחד מאירועי שפיכת הפסולת ביום 26.10.2025 תועדה המשאית כשהיא עם מספר רישוי גלוי. נוסף על כך, צולם נהגה במקום כשהוא מרכיב משקפי שמש. חזותו של הנהג דומה להפליא לחזותו של המבקש (ראה סרטון מיום 26.10.2025 ותמונות מסמך שסומן במ/1).

יתר שפיכות הפסולת תועדו אף הן בסרטונים במועדים שפורטו לעיל. בכל אחד מהם נראית משאית שתואמת את משאיתו של המבקש הן בסוג והן בפגמים ייחודיים שישנם עליה, כשהיא מגיעה לשפוף פסולת בניין באותו מקום, ועוזבת אותו כשהיא ריקה. בכל הפעמים הללו הוסתרו לוחיות הרישוי של המשאית (ראה סרטונים מיום 21.10.2025, 26.10.2025 ו-27.10.2025, וכן תמונות במסמכים שסומנו במ/1 ו-במ/2).

בשל כל אלה, תפיסת המשאית בצו שיפוטי בדיון יסודה.

אשר לעילות להמשך החזקת המשאית, השתכנעתי שישנן עילות כבדות משקל התומכות בהמשך תפיסתה. מיצוי החקירה והשימוש במשאית כראייה; החקירה טרם הסתיימה וישנו צורך במשאית עצמה לצורך עריכת השוואות מדוקדקות יותר מאלה שנערכו, לשם שקילת הגשת כתב האישום. בשלב זה יש חשש שאם תשוחרר המשאית תשובש החקירה במובן זה שהסימנים הייחודיים ישונו. לאחר סיום החקירה ניתן יהיה לתת מענה להצגת המשאית כראייה באמצעות תיעוד יסודי ויתור על כלל הצגת הראייה הטובה ביותר.

מניעת מסוכנות; מדובר בפגיעה חוזרת ונשנית באיכות הסביבה בדרך של שפיכת חומרים מזהמים אשר מקימה מסוכנות סביבתית בעצמה גבוהה המצדיקה את תפיסת המשאית.

חילוט בסיום ההליך; ישנו קושי לקבוע בשלב זה את סיכויי החילוט כל עוד לא הוצגה התשתית הראייתית המלאה, ברם לא ניתן לקבוע בשלב זה שסיכויי החילוט נמוכים. עם זאת לעילת החילוט ניתן למצוא מענה ראוי במסגרת תנאי שחרור הולמים.

לפיכך לעת הזאת אני מורה על המשך תפיסת המשאית.

תיק החקירה יוחזר לתביעה באמצעות מזכירות בית המשפט.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ד שבט תשפ"ו, 11 פברואר 2026, בהעדר הצדדים.